

Listovi...

"Listao"
Omer HAMZIC

Listovi gračaničkog kalendara od 14.11.1998. do 8. 5.1999. godine

14.11.1998.

U Rašljevi obnovljena ambulanta, u Sokolu put...

Tako je gračanički Dom zdravlja bogatiji za još jednu, osmu po redu, sektorsku ambulantu, a stanovništvo Rašljeve, jednog od najudaljenijih sela gračaničke opštine, "dobilo" zdravstvenu zaštitu na nivou predratne.

A Ilidža, jedna od većih mahala u Sokolu, povezana je sa centrom sela novim asfaltom u dužini od 600 metara. Asfaltiranje ove saobraćajnice i poligona malih sportova pored nje koštalo 82.000 DM. Polovicu su obezbijedili mještani, polovicu Vlada Tuzlansko-podrinjskog kantona.

Uz skromne svečanosti i prisustvo uvaženih musafira, oba objekta su predata na upotrebu građanima.

Obnova teče dalje.

20.11.1998.

Iz "Olimpa", "Fortune" i "Feringa" – zabrinjavajući signali

Radnici "Olimpa" su na čekanju, u "Fortuni" rade za gotovo ponižavajuću platu, slično stanje je i u "Feringu". Radnici reaguju, sindikat prijeti, država povećava namete, posla je sve manje. Razloga za zabrinutost mnogo – realnih šansi za izlazak iz krize malo. Niko ne zna kakva sudbina čeka ove

tri najmnogoljudnije gračaničke firme koje čine proizvodnu okosnicu ove opštine.

Prvi sindikalac gračaničke opštine Sead Delić, inače radnik "Fortune", ne vidi izlaz ukoliko Vlada Federacije ne preduzme mjere na zaštiti domaće proizvodnje i ne smanji doprinose na plaće sa 81 na 47%, a zatim i ostala zahvatanja iz privrede. Ali i ptice na grani znaju da ozbiljnog privrednog oporavka ove zemlji nema bez privatizacije i ulaska svježeg kapitala koji će nas, nažalost, zaobilaziti sve dok ne stvorimo povoljan ambijent za to – to jest normalnu pravnu državu

To, međutim, treba i htjeti i znati.

Uostalom, nije do Gračanice – od posla čaršije.

25.11.1998.

Puštena u saobraćaj dionica regionalnog puta Gračanica – Srnice

Riječ je o dijelu puta od Sklopa Pašalići do Sokola u dužini od 5 kilometara koji je još prije rata bio u veoma lošem stanju. Sanacija tog dijela puta zahtijevala je ozbiljnije zahvate u osnovicu puta, kao i djelimičnu regulaciju rijeke Sokoluše, pa je stoga više puta i odlagana. Tokom proteklog ljeta i jeseni sredstvima Kantonalnog putnog fonda sanacija tog dijela puta potpuno je završena, postavljeni su potporni zidovi, korito Sokoluše sređeno, izgrađeni trotoari za pješake, put asfaltiran... Uložena su 2 miliona DM. Lijep prilog ovogodišnjem obilježavanju Dana državnosti BiH u Gračanici.

Vrpcu su presjekli premijer kantonalne vlade Hazim Vikić i načelnik opštine Gračanica Muhamed Ibrahimović. "Pala su" i lijepa obećanja: temeljna sanacija ovog regionalnog puta nastavlja se dalje – prema Doborovcima i Srnicama. Budući da su ovogodišnji izbori već prošli, to bi moglo biti više od obećanja, nadaju se nepopravljivi gračanički optimisti. Doduše, na pomolu su novi, baksuziraju uvijek oprezni skeptici.

26.11.1998.

Susret sa Nedžadom Ibrišimovićem

...poznatim i priznatim bosanskim i bošnjačkim književnikom, ostatak će u nezaboravnoj uspomeni mnogobrojnih njegovih poštovalaca, ljubitelja pisane riječi i učenika gračaničkih srednjih škola. Uz čitanje odlomaka iz najpoznatijih književnih ostvarenja Nedžada Ibrišimovića, mogli su neposredno čuti kako funkcioniše njegova "književna radionica", kako je nastao i odakle je "došao" "Ugursuz", odakle baš "Kuća zatvorenih vrata", ko je glavni junak njegovog romana "Karabeg" itd. Kako je izvijestila novinarka Radio-Gračanice Zada Jukan, poseban pečat ovom književnom druženju dao je poznati "gračanički" književnik iz Lukavca Atif Kujundžić

Sve u svemu, lijep književni ugođaj za koji se pobrinuo ovdašnji Bosanski kulturni centar, uz obećanje da će u narednoj godini ovakvih i sličnih programa biti više nego do sada.

27.11.1998.

"Muž moje žene" u Gračanici

To je predstava "Hrvatskog kazališta Soli", režisera Vlade Keroševića, kojom ovaj nekadašnji doajen Tuzlanskog pozorišta na najbolji način obilježava 25 godina svog umjetničkog stvaralaštva i rada. Ova komedija oduševila je posjetioce, koji su uživali u izuzetnim umjetničkim kreacijama nosilaca glavnih likova: Nenada Tomića, Vlade i Milice Kerošević. Prema izvještaču Radio-Gračanice, utisak su pokvarili mobiteli koji su se tokom predstave oglašavali iz raznih uglova pozorišne dvorane Doma kulture. I to je, valjda dio neke predstave – o Gračanici, od posla čaršiji.

29.11.1998.

Gračanica – Formia: potpisana povelja o bratimljenju

Od prvih veza uspostavljenih na sportskom planu, pa do potpisivanja zvaničnih dokumenata o uspostavljanju trajne prijateljske saradnje između ova dva geografski udaljena, a toliko bliska grada prošlo je nekoliko godina intenzivne saradnje, druženja, susretanja... Zvaničnici, ali i obični ljudi

tog prekrasnog talijanskog gradića pokazali su nevjerojatno razumijevanje za postratne teškoće Gračanice i iskrenu želju da pomognu, od srca, onoliko koliko mogu, bez uslovljavanja... prijateljski. Sve to je ozvaničeno 25.5.1998. u Gračanici i 29.11.1998. u Formia. U svečanoj atmosferi i dostojanstvenom ceremonijalu, kako i priliči, svoje potpise na Povelju o bratimljenju stavili su dr. Sandro Bartolomeo, gradonačelnik (sindaco) Comune di Formia i Muhamed Ibrahimović, načelnik opštine Gračanica.

Dokazujući još jednom svoje prijateljstvo, odmah nakon završenog čina bratimljenja, 29.11.1998. godine, gradonačelnik Bartolomeo uputio je donaciju u iznosu od 70.000 DM, na žiro račun Fonda za izgradnju fiskulturne sale u Gračanici. Tako je na najbolji način pokazao da potpisivanje povelje o bratimljenju između ova dva grada nije obična protokolarna formalnost za dnevnu političku upotrebu, već ozbiljan akt koji trajno obavezuje obje strane potpisnice. Nema sumnje, Formia - još jedno lijepo dostignuće i iskustvo "spoljne politike" gračaničke opštine.

3.12.1998.

Godina povratka izbjeglica – obična farsa

...od koje su više fajde, već sada se vidi, imali neki međunarodni čimbenici i domaći političari, nego oni koji još uvijek sanjaju o povratku svojoj kući - i sve više gube nadu da će do toga ikada više doći. Ni opština Gračanica u tome nije izuzetak. Gračanica. Prema izvještaju Radio-Gračanice, do kraja prošlog mjeseca za povratak se prijavilo oko 500 prog-

nanika, mahom iz Doboja, ali od toga nema ništa. Donošenje imovinskih zakona (prestanak važenja Zakona o korišćenju napuštene imovine) u srpskom entitetu odgađa se u nedogled. Dotle, rijeka Bošnjaka i dalje teče u trećem smjeru – to jest u treće zemlje i tamo, po svemu sudeći, nalazi svoje definitivno ušće.

Pomenuti zakoni odavno su na snazi u Federaciji. Koja korist.

4.12.1998.

Novi statut Opštine Gračanica

...usvojen je nakon dvomjesečne javne rasprave, ali u dosta napetoj atmosferi na sjednici Opštinskog vijeća koje nije bilo spremno da prihvati sve predložene amandmane načelnika Muhameda Ibrahimovića. Ipak, postignut je kompromis oko budućeg čelništva opštine koje će kao profesionalce imati predsjednika opštinskog vijeća, načelnika opštine i zamjenika načelnika. Stiće se utisak da je ta kadrovska križaljka zaokupila mnogo više pažnje nego neka mnogo značajnija pitanja i rješenja u Statutu, naročito o mjesnim zajednicama i njihovom finansiranju, formiranju budžeta, neposrednom učešću građana u odlučivanju o lokalnim poslovima itd. Svi ti eventualni propusti "doći će do izražaja" u praktičnoj primjeni Statuta.

Članom 7 ovog Statuta definisano je područje opštine, koje obuhvata sljedeća naseljena mjesta: Babići, Doborovci, Džakule, Gračanica, Lendići, Lohinja Donja, Lohinja Gornja, Lukavica, Malešići, Miričina, Orahovica Donja, Orahovica Gornja, Piskavica, Pribava, Prijeko Brdo, Rašljeva, Skipovac Donji, Skipovac Gorn-

ji, Soko, Stjepan Polje, Škahovica i Vranovići. Najviše predstavničko tijelo građana opštine je Opštinsko vijeće od 30 članova. Vijećnici se biraju neposrednim tajnim glasanjem na mandat od dvije godine.

Danom stupanja na snagu ovog Statuta prestaje primjena Odluke o privremenom statutu općine Gračanica od 23.5.1994.

P.S. izgleda da smo se dovoljno "odmakli" od rata i nismo više privremeni.

7.12.1998.

Malo vedrine iz gračaničke "Jadrine"

Na poprilično sumornoj panorami sadašnje gračaničke takozvane velike privrede (nedostatak posla, radnici na čekanju, mizerne plaće, sindikalne pobune), Tvornica namještaja "Jadrina" trenutno je pravi izuzetak i to ne samo u Gračanici, već i šire. Iako je u ratu pretrpjela znatne štete i ostala bez pogona pilane kao vitalnog dijela svog tehnološko-proizvodnog procesa, ova firma uspjela se konsolidovati, potpuno zaposliti kapacitete i sve svoje radnike (niko ovdje nije na čekanju), održati se na skućenom domaćem tržištu (sa 80% proizvodnje), krenuti oprezno u izvoz, vratiti tradicionalne kupce – u Hrvatskoj, Sloveniji, Njemačkoj, Francuskoj...

Polovinom novembra "Jadrina" je u radni odnos primila 15 novih radnika sa Biroa za zapošljavanje. Svi su kao demobilisani borci bili bez posla. To je zbilja vijest – ohrabrujuća i vedra.

10.12.1998.

Sanirana vodovodna mreža u Gračanici

Simboličnim odvrtanjem slavine na jednom od hidranata u centru grada, uz skomnu svečanost i u prisustvu dosta važnih gostiju, to su označili ambasador SAD u Bosni i Hercegovini gospodin Kauzlarić i načelnik opštine Gračanica Muhamed Ibrahimović. Mala svečanost povodom završetka velikog posla.

Ukratko: rekonstruisani su ili potpuno obnovljeni dotrajali dijelovi nekadašnjeg vodosistema na nekoliko kritičnih poteza: od naselja Lamele do naselja Bazen u dužini od 250 metara, od velikog rezervoara na Gaju do Potok mahale u dužini od 2.000 metara i od Doma zdravlja do raskrsnice u blizini Štamparije u dužini od 350 metara. Izvršena je i rekonstrukcija glavnog voda od Sokola do Pašalića u dužini od 3.200 metara. U okviru ovog projekta izvršena je i zamjena svih vodomjera na području vodovodnog sistema Gračanica (postavljeno je 3.800 novih vodomjera), a ugradnjom 7 elektromagnetnih mjerača protoka vode i isto toliko specijalnih zatvarača, stvoreni su uslovi za uspostavljanje daljinskog upravljanja vodosistemom. Time su znatno smanjeni gubici vode u mreži i stvoreni uslovi da se visinske zone grada stabilno i kontinuirano snabdijevaju vodom. Zamjenom vodomjera stvoreni su uslovi za preciznije mjerenje utroška vode. Tako se Javno preduzeće "Vodovod" postepeno osposobljava "da živi od prodate vode."

U ovaj posao američka agencija za razvoj USAID uložila je oko 940 miliona DM nepovratnih sredstava. Efekti: značajno smanjenje gubitaka vode u

mreži, efikasna naplata utrošene vode i kvalitetno upravljanje vodosistemom. "Međutim", kako reče načelnik Ibrahimović, "zbog nedovoljnih količina vode na izvoristima, mi ćemo i dalje biti suočeni sa neprijatnim nestašicama vode i svim posljedicama koje te nestašice donose, posebno u ljetnim i jesenjim sušnim periodima. Stoga se moramo brzo organizovati i brzo raditi na istraživanjima i dovođenju novih količina vode u ovaj naš obnovljeni i rekonstruisani vodosistem."

Čuo ga je ambasador Kauzlarić i, valjda, razumio šta je "čovjek htio da kaže".

17.12.1998.

SFOR gradi put za Skipovac

Da bi pospjela povratak Srba u svoje kuće i na svoja imanja na području Skipovaca, (što podržava i opština Gračanica), Nordijsko-poljska brigada SFOR-a u popravku i izgradnju puta do tog sela (do zaseoka Vasići, izgradnja mosta) uložila je oko 190.000 DM.

Skipovljani su većinom smješteni u bošnjačkom selu Tarevci kod Modriče. Tarevljani ne mogu kući dok su u njihovom selu Skipovljani. I jedni i drugi su izbjeglice. Ali Tarevljani niko ne popravlja, niti otvara puteve povratka. Čak ni SFOR.

18.12.1998.

Put prema Klokotnici – izlaz za Lukavicu

Od Klokotnice (sjedišta nove opštine Doboj Istok), asfaltiran je kilometar puta prema Lukavici, koji će, izgleda, biti glavni izlaz Lukavice u svijet – i prema centru svoje prekomade opštine. Švedski bataljon SFOR-a

izgradio je dva kilometra novog puta kroz selo. Ali niko ne zna šta će biti sa starom cestom iz austrougarskog doba koja ovo selo povezuje sa Gračanicom preko Malešića. Neće valjda zarasti u žaru.

29.12.1998.

Od doma zdravlja do opšte bolnice –samo korak

To je najkraći raport iz ove gračaničke kuće zdravlja koja je nakon rata i ratnih oštećenja skoro potpuno sanirana - od temelja do krova, od sektorskih ambulanti do centralnog grijanja, od opreme do kadrova. Uloženo je oko 3,5 miliona DM iz raznih izvora: od donacija do vlastitih ulaganja kolektiva. Rezultati: otvoreno hirurško, interno, porodiljsko, a nedavno i ginekološko odjeljenje - ukupno 120 bolesničkih postelja. U radni odnos primljeno 85 novih radnika. Sada pod krovom ove kuće radi ukupno 228 ljekara, medicinaru i ostalog osoblja. Planovi: otvaranje pedijatrijskog odjel-

jenja i obezbjeđenje kontinuiranog snabdijevanja bolnice pitkom i sanitarnom vodom (izgradnja posebnog rezervoara), izgradnja stambenog objekta za kadrove, te otvaranje odjela hemodijalize sa 15 vještačkih bubrega.

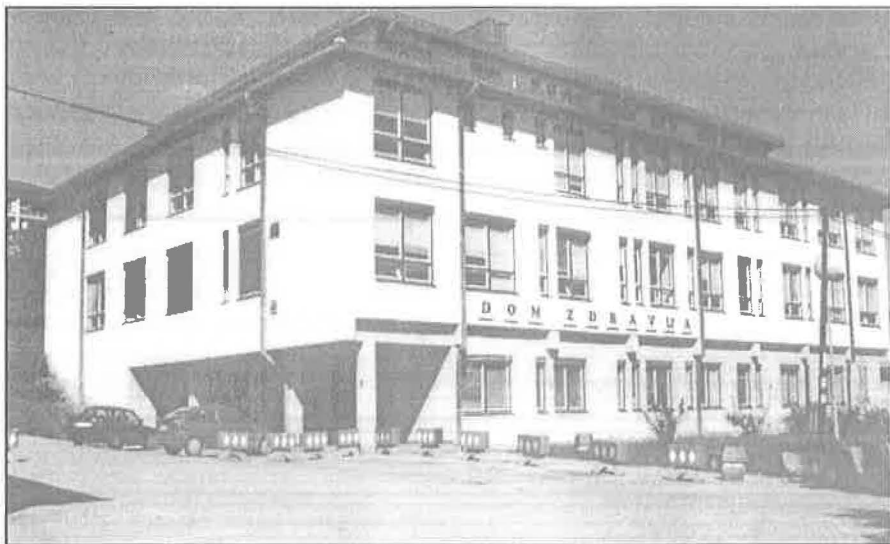
To su preduslovi za otvaranje i funkcionisanje opšte bolnice u Gračanici. Kako tvrdi direktor ove kuće primarijs dr. Muamer Mujčinagić, ti su planovi realno ostvarljivi - i to u jednom kraćem roku.

“Zazdravlje” – Gračanice!

7.1.1999.

Prvi automat za prodaju cigareta na Tuzlanskom kantonu

...postavljen je na autobuskoj stanici u Gračanici, što ne znači da su Gračanlije prvaci svog matičnog Kantona u pušenju. Posao je “napravila” Fabrika duhana Sarajevo u saradnji sa jednom ovdašnjim privatnom trgovačkom firmom, a Fahrudin Kurtović na Radio-Gračanici to ovako

prokomentarisao: "Eto, od sutra svi mi koji smo pušili evropski - i cigarete ćemo moći kupovati na evropski način." A plate, pita se nepušač!

7.1.1999.

Božićni pucnji sa Ozrena

...u pretjeranim "količinama i kalibrima" još jednom su potvrdili s čime raspolažu tamošnji vjernici. Uostalom, to nije ni bila neka tajna, čak ni za pripadnike Švedskog bataljona SFOR-a, koji odavno već "treniraju strogoću" u Sočkovcu, čekajući da im se na civilizovan, evropski način i uz osmijehe radosti preda višak oružja na Ozrenu. Ali "malo morgen" - Ozrencima ta "roba" nikada nije bila od viška.

11.1.1999.

Zdravstvena zaštita - što bliže pacijentu

U gračaničkom Domu zdravlja ovo geslo odavno je pravilo ponašanja. Kako je izvijestio Radio-Gračanica, još jedan mali i istovremeno veliki korak u tom pravcu učinjen je otvaranjem laboratorija za analizu krvi i urina u sektorskim ambulantom Doborovci, Malešići, Miričina, Donja i Gornja Orahovica. Pacijenti iz tih i susjednih sela neće više morati dolaziti "po svoju krvnu sliku" u Gračanicu, nego će je, takoreći, dobijati kod kuće.

Jer je krvna slika Doma zdravlja, očigledno, sve bolja.

14.1.1999.

Nekada dom mladih, danas dom jadnih

Riječ je o nekadašnjem Domu mladih na nekadašnjem gračaničkom izletištu Gaj u koji je smješteno 75

prognanika raznih uzrasta i starosti - od 2 do 75 godina, sve duturum do duturuma, garib do gariba, službeno - jedna trećina retardiranih, po dvije, tri, pa i četiri porodice u jednoj prostoriji, zajedno - i zdravi i bolesni, i stari i mladi, bez hrane, bez lijekova, prepušteni sami sebi, nedavno se i zapališe, srećom bez težih posljedica. Dom na Gaju nije ni kolektivni izbjeglički centar, nije ni individualni, nije ni bolnica, ni ludnica, nije ni izbjegličko naselje, nije ni selo, nije ni grad, nije ni državna, nije ni kantonalna briga - ni opštinska nije, ničiji i svačiji, postoji i ne postoji, stvarao, i nestvarno, - i sve to jest, skupa i sve to zajedno - i ništa... Ustvari, Dom na Gaju u Gračanici danas je paradigma bošnjačke izbjegličke drame, naličje Dejtona, posljedica rata i mira, morala i nemorala, moći i nemoći - ljudi, politike, svijeta... Bio je ovdje i Fadil Banjanović, ljutio se i kritikovao, molio i drobio. Dolazili su i drugi, važni i važniji, nadvire se, dadnu sadaku i odu.

Ima na gračaničkoj opštini još oko 7.000 muhadžira, na Tuzlanskom kantonu 170.000, i ko zna koliko još istih i sličnih sudbina i jadnih domova. Ima li tome kraja...ljudi? Prošla je i takozvana godina povratka u ništa i - ništa.

28.1.1999.

Sportisti gračaničke opštine '98

...proglašeni su u 12 nominacija. Kako je izvijestio Radio-Gračanica, za sportskog novinara godine proglašen je Hasan Čalić, glavni urednik pomenutog Radija i dopisnik listova "Dnevni avaz" i "Sport". Dvojica mladih sportista - Sanel Hasić, košarkaš "Gračanice 70" i Irhad Mujić, rukometaš "Gračanice Fering", proglašeni

su za najuspješnije juniore. Trinaesto-godišnja Alisa Sarajlić, članica Karate kluba "Bošnjak" najuspjelija je junior-ka, a Druga osnovna škola najuspjelija je u Malim olimpijskim igrama. Halim Grbešić, član košarkaške BiH reprezentacije za invalide u kolicima proglašen je za najboljeg sportistu invalida, Faruk Huskanović za najboljeg sportskog radnika, Rukometni klub "Gračanica Fering" za sportski kolektiv godine. Malonogometnom klubu "Kaskada" dodijeljeno je specijalno priznanje za sportski podvig godine. Za sportistkinju godine proglašena je Jasminka Smajlović, kapiten Ženskog rukometnog kluba "Lasta", a za sportistu godine, rukometaš "Gračanice Fer-inga" i član juniorske rukometne reprezentacije BiH Mirza Čehajić.

Polemike u gračaničkoj sportskoj javnosti nije izazvala nominovana "najlista" sportista i sportskih klubova koliko sama ceremonija i način dodjele tih priznanja u koju su unesene značajne novine.

2.2.1999.

"Nije zlato sve što sija"

...naziv je nedavno snimljene, druge po redu audio-kasete poznatog gračaničkog pjevača Ibrahima Jukana Barabe. Ovoga puta snimio je deset poznatih bosanskih sevdalinki koje se, kako je izjavio za Radio-Gračanicu, već pomalo bacaju u zaborav - kao što su: "Jusuf stari", "Pod Tuzlom se zeleni meraja", "Čudna jada", "Ne čekaj me", "Haj, došla Drina" itd. Sevdalinku, nažalost, sve više potiskuje takozvana turbo-folk muzika i "komercijala" puna blještavila i sjaja. Ali "nije zlato sve što

sija..." poručuje nam sa svoje najnovije kasete ovaj dokazani sevdalija - Gračanlija.

2.2.1999.

Jednodnevni štrajk u "Olimpu"

...posljedica je velikih teškoća s kojima se suočava ovo mnogoljudno gračaničko preduzeće koje nikako ne uspijeva da stabilizuje proizvodnju. Rade svega tri linije "hlača" sa 150 radnika, dok su linije "sakoa i jakni" sa 300 radnika na čekanju. Dva važna inopartnera otkazuju već sklopljene aranžmane, a "radnici hoće samo jedno - da rade i da primaju plaću." Za sada im se dodjeljuju paketi i crkavica od 50 DM mjesečno. Radnici zahtijevaju smjenu rukovodstva koje i samo najavljuje odlazak ako u roku od dva mjeseca ne uspije "popraviti situaciju".

6.2.1999.

Promocija: tri pjesničke generacije Mašića

U prepunoj deršhani Osman-kapetanove medrese Gračanlije su imali priliku prisistvovati nesvakidašnjem "događanju" knjige i saza, odnosno promociji četiri pjesničke zbirke trojice pjesnika iz tri generacije ugledne gračaničke familije Mašića: djeđa Muhameda, sina Amira i unuka Nardina.

Centralna tema ove književne večeri bio je ipak najstariji - rahm. *Muhamed ef. Mašić, poznati gračanički pjesnik na bosanskom i arapskom jeziku, pisac tariha, publicista, prevodilac i islamski filozof, čiju nam je bogatu pjesničko-prevodilačku zaostavštinu, posredstvom prestižne izdavačke kuće "Avicena" iz Sarajeva, do sada u pet knjiga samo*

djelimično uspio prezentirati njegov najmlađi sin prof. dr. Izet Mašić. Ovoga puta darovao nas je sa još dvije očeve knjige: "Smrtna kapija" (koja sadrži vjerske i ljubavne pjesme, uglavnom objavljene u tuzlanskom listu "Hikmet" između dva svjetska rata) i "Prepjevi poezije Medžnuna Kais Ibn Muleweha i drugih arapskih pjesnika" (u kojoj su publicirani originalni prepjevi s arapskog jezika iz zaostavštine Muhameda Mašića, sačuvani nakon njegovog posljednjeg hapšenja 1972.)

O knizi "Prepjeva..." nadahnuto je govorio prof.dr. Enes Kujundžić. "Ova knjiga u najljepšem svjetlu predstavlja nam Muhameda Mašića kao originalnog pjesnika, istinskog majstora i dobrog poznavaoa arapskog jezika i

arapskog pjesništva. Ime Muhameda Mašića, već sada možemo reći, stoji veoma visoko u toj oblasti našeg književnog stvaralaštva," rekao je, promovirajući knjigu, prof. Kujundžić. Ljubav između Medžnuna i Lejle, čija je osnova u staroj arapskoj književnosti, bit će kasnije inspiracija mnogih turskih i persijskih pjesnika. Motiv Medžnuna i Lejle koji varira u ovoj zbirci, prof Kujundžić stavlja u širi kontekst starog arapskog pjesništva i dovodi ga u vezu sa univerzalnim ljubavnim temama Romea i Julije, Omera i Merime itd. "Da Muhamed Mašić nije promašio metu izborom originala s kojeg je prevodio, govori i činjenica da se temom Medžnuna bavio i poznati sarajevski pjesnik Muhamed Nerkesija početkom 17. stoljeća", naglasio je prof. Kujundžić i podsjetio da su se odabrani stihovi Mašićevih prevoda Medžnuna već našli u Čitanci za prvi razred gimnazije u izdanju Ministarstva obrazovanja, nauke i kulture R BiH 1994. godine.

Dvije pomenute pjesničke zbirke, uključujući i prethodnih pet knjiga, samo su dio intelektualne i pjesničko-prevodilačke zaostavštine ovog, kako neko napisao, univerzalnog intelektualca, Gračanlije, koji za života napisao oko šest hiljada bejtova na arapskom fus'hu jeziku, mnogobrojne prevode, publicističko-filozofske radove itd. To što se o njemu govori tek sada, pune dvije decenije nakon njegove smrti, tipična je priče o sudbini "mislećeg" Bošnjaka muslimana u prohujalom vremenu, čije životno djelo za nas može biti samo opomena.

Amir Mašić je jedan od sinova rahm. Muhameda Mašića, koji je, naslijedivši očevu "pjesničku žicu" do sada objavio četiri pjesama. Na

književnoj večeri Mašića promovisao je i petu, pod naslovom "Čarobni svijet knjige" – peta po redu i druga za djecu, bolja od prve. Između korica ove knjige nalazi se 41 pjesma u četiri ciklusa: "Komšije dživstanari", "Nad mirnom rijekom", "Čudesni svijet knjige" i "Kad sjedaš". To su pjesme različitih motiva iz dječijeg okruženja, sa karakterističnim pojedinostima (predmetima i pojavama) koje manje ili više zaokupljaju dječiju pažnju ili dječiju maštu.

U većini svojih pjesama, kako reče prof. Omer Hamzić, promovišući ovu knjigu, Mašić je uspio da mnogobrojne predmete, pojave i procese oko sebe odslika onim bojama i onim rukopisom koji će dijete najbolje pročitati i razumjeti. Pjesme se pisane sa puno smisla za dječije poimanje svijeta, neke su prave male majstorije od hasne u stihovima iz dječije mašte, naročito u prvom ciklusu.

Na ovoj književnoj večeri Mašića promovisna je i stihozbirkica **Nardina Dine Mašića**, sina Amirovog, a unuka Muhamedovog, koji zahvaljujući naslijeđenom talentu i trudu, a još više dobroj volji svoga amidže, prof. dr. Ize-ta Mašića, u izdavačkoj kući "Avicena" objelodani svoju prvu zbirku pjesama pod naslovom "Podimo u bolji svijet". Zbirka sadrži tridesetak, mahom patriotskih, pjesama, od kojih je većina objavljena na lokalnim radio-stanicama ili pak javno prezentirana na školskim i drugim javnim priredbama – i mahom dobro ocijenjena. Sa osam godina starosti ovaj dječak je ponio neka javna književna priznanja (za pjesmu "Sloboda") i od tada "bacio na papir" oko 50 pjesama i "nešto" proze. Za neke ozbiljnije sudove o ovom stvaralaštvu još je rano. Ovaj mladi

čovjek, hvala bogu, za književnost i poeziju ima još dosta vremena, i za slavu i za razočarenja. Naravno, ako nastavi stopama svojih već afirmisanih pjesnika – oca Amira i djeda rahm. Muhameda Mašića.

I konačno, ovaj boravak u "književnoj radionici" gračaničke familije Mašića ljubiteljima knjige i lijepe riječi još ugodnijim učinio je naš poznati sazlija dr. Hašim Muharemagić.

15.2.1999.

I Radio-Gračanicu ima ko da savjetuje

U narednom periodu to će raditi novi Programski savjet, u čiji je sastav Opštinsko vijeće imenovalo sljedeće "savjetnike": Amir Zejnilagić, Omer Hamzić, Fikret Šuvalić, Nedim Moralić, Jusuf Nurikć, Hajrudin Junuzović, Nijaz Omerović, Hasan Čalić i Fahrudin Kurtović. Prvi sa ovog spiska izabran je za predsjednika Savjeta, a drugi za njegovog zamjenika. Potom su "savjetnici" usvojili Izvještaj o radu u prošloj i Programsku šemu Radio-Gračanice za ovu godinu. Ocjena rada je pozitivna, programska šema primjerena potrebama i zahtjevima "konzumenta" – bez nekih suštinskih promjena.

21.2.1999.

Pop Rade Grujić ponovo među Srbima (gračaničkim)

Svoju kuću, svoju crkvu, svoj grad i svoju eparhiju ovaj, nekada ugledni građanin Gračanice, napustio je krajem aprila ili početkom maja 1992. godine, našavši utočište na Ozrenu – po naređenju svoje više instance ili samoinicijativno (svejedno). Sljedeći svog pastira, za njim su krenuli mnogi

njegovi parohijani i sugrađani srpske nacionalnosti (ne svi). Potom su sa Ozrena "krenule" granate, koje su ubijale i rušile po Gračanici i okolini. Između ostalih "učinaka", pogodiše i pravoslavnu crkvu, srušiše munaru Ahmed-pašine džamije, teško oštetiše i popovu kuću. A kad je stalo - Gračanlije crkvu opraviše, srušenu munaru podigoše...Ostatke pomenute kuće, s placem u centru Gračanice, popovi s više instance prodadoše.

Po njihovoj odluci, od 1. januara 1999. godine, pop Rade Grujić ponovo je na istoj dužnosti u Gračanici. Stoga je, nakon višegodišnjeg "odsustva", posjetio "svoju" Gračanicu, obavio molitvu u svojoj crkvi, sa svojim parohijanima obišao srpsko pravoslavno groblje, govorio na Radio-Gračanici, zadovoljan, bez ikakvih problema. Nedostaje samo kuća i kućište. Gradit će je, kako je najavio, u dvorištu ovdašnje pravoslavne crkve i očekuje pomoć od ovdašnje vlasti. Sve u svemu, sve je isto "ko i pre", samo što "naš" Rade nije više protojerej, nego protostavrofor. Napredovo čovo, dok su ovdje padale granate, a zvona ćutala.

1.3.1999.
Gračanička "Kaskada" - veliki šampion u malom nogometu

Pobijedivši sa 5:3 ekipu "Kulina bana" na Ilidži gračanički malonogometasi osvojili su prvo mjesto, odnosno šampionsku titulu Bosne i Hercegovine. Po povratku, Gračanica im je priredila nezapamćen doček. U budućoj sportskoj dvorani zaigrat će šampioni. Zaslužno, nema šta...

2.3.1999.
Hoće li "kliznuti" i škola u Sokolu

...ovih dana, sa velikom zabrinutošću, pitaju se i đaci i njihovi roditelji u tom selu. Klizište, odnosno osjeci-

na počela je "trgati" u neposrednoj blizini školskog objekta na širokom prostoru, većem od 6 dunuma, ispod kojeg prolazi glavni seoski put koji je takođe u opasnosti. Ugroženo je nekoliko kuća, tri su već iseljene.

Klizište je samo posljedica nepravilnog odnosa prema prirodi u nekom proteklom vremenu. Alarmirana je opština, kantonalna Vlada, resorno ministarstvo... Za sanaciju treba oko 50.000 KM - kojih niko nema... A zemlja klizi... na još dvadesetak lokacija na području ove opštine. Za sada se ne zna - "dokle će..."

3.3.1999.
Ahmed Hamidović novi (stari) predsjednik LIK-a

LIK je službena skraćenica Lokalnu izbornu komisiju, koja se konstituisala u sljedećem sastavu: Ahmed Hamidović, predsjednik, Meliha Hadžihasanović, sekretar, Zehra Mujačić, član i Bećir Ibrahimović, član. Oni će u novembru ove godine organizovati lokalne izbore na području opštine Gračanica. Budući da se glasanje planira samo jedan dan, vjerovatno će doći do povećanja biračkih mjesta, a samim tim i do povećanja obima posla ove Komisije. Povećan posao očekuje i ovdašnje političare - i veliki ispit "zrelosti".

4.3.1999.
Izbjeglice s Kosova...

...pristižu i u Gračanicu. Evidentirano ih je za sada svega 26, ali upućeni tvrde da ih ima znatno više. Centar za socijalni rad za njih je obezbijedio vanredne pakete iz Svjetskog programa hrane, ali šta dalje...? Boj na Kosovu tek počinje...

6.3.1999.

Brčko – distrikt

To je odluka "legendarnog" sudije Robertsa Ovena koju su s olakšanjem prihvatili, prije svega Brčaci i Bosna i Hercegovina. Kako piše komentator sarajevskog "Oslobodenja" Sejad Lučkin, "američkom advokatu nije bilo lako izabrati rješenje. Njegova odluka mogla je značiti tačku na minuli rat, ili se pretvoriti u formalni povod za novi, ništa manje krvavi sukob. U tom rasponu Owen se opredijelio za mir." I u Gračanici je ova odluka dočekan s olakšanjem. "Brčanska skela" oduvijek je bila izlaz u svijet za sve ovdašnje trgovce, za sve putnike namjernike. U bici za Brčko i brčanski koridor u minulom ratu aktivno su sudjelovale najbolje jedinice Armije BiH i iz Gračanice. Ovom odlukom Bosna i Hercegovina konačno izlazi na Savu. Nije daleko dan kada će dogurati i do Neuma – ili će sve propasti, kako napisu pomenuti komentator.

12.3.1999.

Opštinsko vijeće Gračanica:
načelnik Ibrahimović dobro radio

To su vijećnici jednoglasno zaključili nakon razmatranja Izvješćaja o radu ovog dužnosnika u 1998. godini. Nema sumnje, to je značajna podrška Muhamedu Ibrahimoviću i njegovoj ekipi koja se trudila da očuva političku i bezbjednosnu stabilnost na opštini, da stvara ambijent za brži razvoj privrede, da privuče kapital donatora i drugih investitora na opštinu... U razne projekte obnove i razvoja uloženo je više od 20 miliona KM, što je skoro dva puta više u odnosu na plan. Znatno su odmakli radovi na sportskoj dvorani, dovršava se hotel, pušteno je u pogon nekoliko manjih kapaciteta...Hoće li sve to izborna baza

zaboraviti do predstojećih lokalnih izbora? Zavisi, kako se uzme. Novembar je tako blizu i tako daleko.

17.3.1999.

Povećava se broj radnika na tzv. čekanju

Po zvaničnoj statistici u privredi i vanprivredi opštine gračanica radi 7.121 i radnik, dok ih je na čekanju 1.234, ne računajući 640 radnika "Olimpa" koji su se, zbog nedostatka posla, već priključili kategoriji "čekača", što je mnogo više od statistike.

23.3.1999.

Osnovna škola u Džakulama:
sada je sve normalno

To je u najkraćem raport novinara Radio-Gračanice Omera Delića u kojem se iznose podaci o rekonstrukciji i obnovi objekta ove škole u kojoj su svojevremeno svoj privremeni krov nad glavom našle mnoge izbjeglice iz istočne Bosne: rekonstrukcija krova 70.000 DM – (donacija Humanitarne organizacije SEA), vanjsko i unutrašnje uređenje zgrade 160.000 DM (donacija japanske vlade preko UNDP), namještaj za sedam učionica, kabinete i dvije kancelarije, te devet kompjutera 70.000 DM (tek pristigla donacija holandske humanitarne organizacije GEMCO). Uslovi rada za 320 učenika i 24 radnika ove škole sada su više nego dobri. I rezultati će, nesumnjivo, biti još bolji.

24.3.1999.

NATO nad Beogradom

Avioni ove vojne alijanse konačno su udarili zmiju u glavu. Slobodan Milošević se uzda u Rusiju. Počinje egzodus Šiptara. Srbi prkose, avioni razaraju posljednja uporišta "Balkan-

skog kasapina". Niko ne zna kako će se sve to završiti, ali svi se slažu da je trebalo udariti mnogo ranije. Učinaka bi bilo mnogo više, a mrtvih glava na Balkanu mnogo manje.

2.4.1999.

Mala statistika povratka

Tokom prošle i u prva tri mjeseca ove godine zahtjeve za povratak u Republiku Srpsku podnijele su 722 bošnjačke porodice s područja opštine Gračanica. U obrnutom smjeru, za povratak u Gračanicu izrazilo je želju 298 srpskih porodica. Srbi su podnijeli 149 zahtjeva za povrat stanova u Gračanicu na koje imaju stanarsko pravo. Niko još uvijek ne zna kada će doći do realizacije ovih povrata. Prognanici, nažalost, ostaju i dalje "na čekanju".

2.4.1999.

Gračanički glasnik: promovisana "šestica"

U prepunoj dershani Osman-ka-petanove medrese promociju su obavili prof.dr. Halim Mulaibrahimović sa Fakulteta političkih nauka iz Sarajeva i prof.dr. Omer Ibrahimagić, sudija Ustavnog suda Federacije, koji su ujedno održali tribinu na temu "Jesu li Bošnjaci muslimani u toku Drugog svjetskog rata bili na pravoj strani". To je ujedno i "noseća" tema ovog broja

"Glasnika". Tu će temu na stranicama ovog Časopisa i dalje "razrađivati" naši najeminentniji stručnjaci iz historije, politikologije, sociologije i drugih komplementarnih oblasti.

Upućujući sve pohvale ovom Časopisu i onome ko ga "pravi", prof. Mulaibrahimović je predložio da ovo glasilo umjesto dva, ubuduće izlazi četiri puta godišnje. Kad bi bilo para, profesore...

12.4.1999.

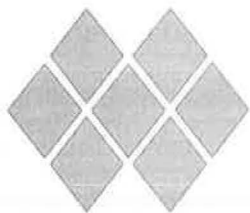
Uposleni svi radnici u "Feringu"

Prethodno su "položili ispit" i dokazali se na jednom probnom poslu u vrijednosti od 170.000 DM, pa im je ino-partner s punim povjerenjem ustupio novi posao vrijedan okruglo milion DM. Potpisan je ugovor, koji im otvara vrata na ino-tržište, niko više nije "na čekanju". Kako je izvijestila Zada Jukan, novinarka Radio-Gračanice, u preduzeću je sasvim nova radna atmosfera i raspoloženje koje nagovještava nekadašnji sjaj "Feringa". Lijepa vijest u našoj nelijepoj privrednoj stvarnosti.

14.4.1999.

Oprema za školu u Babićima

... stigla je nakon njenog temeljnog renoviranja i opravke kao donacija holandske humanitarne organizacije "Gemko". U paketu je bio kompletan namještaj za tri učionice i zbornicu, tri table i tri računarske "Pentijum" konfiguracije - u ukupnoj vrijednosti od 33.700 DM. Stvoreni su svi uslovi za "petice".

15.4.1999.

Mala statistika "vozanja"

Na području opštine Gračanica obukom vozača bavi se 25 autoškola, od kojih je 5 sa područja opštine Doboj Istok. U prošloj godini na vozački ispit izašlo je 5.033 kandidata ili skoro svaki deseti stanovnik. Prolaznost 60%, što je, kako kažu, u nivou Tuzlanskog kantona. Mnogo više ih se, međutim, "voza" – nego što radi neki ozbiljan posao. I "vozanje", uostalom, može biti posao – ne samo za taksiste.

16.4.1999.

Za prvi tehno-park na Tuzlanskom kantonu Gračanica ima sve uslove

To je zaključak Okruglog stola na temu "Tehnološki parkovi i inkubacioni centri u rekonstrukciji i razvoju BiH", koji je održan u Gračanici. Organizatori ovog naučnog skupa bili su: Akademija nauka BiH, Privredna komora BiH, Privredna komora Tuzlanskog kantona i Opština Gračanica, a pokrovitelj Vlada Tuzlanskog kantona. U radu skupa uzelo je učešća više naučnih radnika i privrednika iz Tuzle, Sarajeva i Gračanice koji su ukazali na potrebu formiranja tehnoloških parkova kao podsticajnih institucija za razvoj malih i srednjih preduzeća u BiH. U Gračanici već postoje uslovi za rad takve institucije, bio je jedinstven zaključak ovog skupa - sa kojeg prenosimo najzanimljivije detalje u rubrikama "Zavičaj" i "Povodom" u ovom broju "Glasnika".

21.4.1999.

Opštinsko vijeće Gračanica usvojilo Budžet za 1999. godinu

... "težak" 5.036.160 KM, što je u nivou prošlogodišnje budžetske potrošnje. Primjenjujući odredbe novog Statuta opštine, 1/3 budžetskog prihoda usmjerava se za potrebe mjesnih zajednica po posebnim kriterijima i na osnovu zajedničkih programskih ciljeva, usaglašenih na nivou opštine.

Između takozvanih ostalih korisnika, u Budžetu se po prvi puta zvanično našao i "Gračanički glasnik", kojem se obezbjeđuje značajna potpora za pokrivanje materijalnih troškova. Za Časopis veliko priznanje i obaveza, za izdavača manje finansijskih teškoća, za Opštinu status generalnog sponzora-utemeljitelja i jači uticaj na ovo glasila.

22.4.1999.

Vatrogasci – vatrogascima

Tako bi se mogla nazvati plodna saradnja uspostavljena prošle godine između gračaničkih vatrogasaca i vatrogasaca iz engleskog grada Staforda. Znajući da je vozni park gračaničkih vatrogasaca "tanjež", Englezi su im darovali jedno specijalno vozilo u vrijednosti od oko 50.000 DM. "Nije ovo sve, doći ćemo opet", obećali su prvom gračaničkom vatrogascu Dževdetu Čamdžiću vatrogasci iz Staforda Alf Vilson i Grejem Deg. To je branša koja drži do svojih obećanja.

5.5.1999.

Osmjehu je li se sreća "Fortuni"

Napokon, nakon višemjesečne agonije, štrajkova i nezadovoljstva zbog neuposlenosti kapaciteta i drugih

teškoća s kojim se suočavaju i ostale firme u ovoj branši, poslovodstvo gračaničke "Fortune" uspjelo je obezbijediti posao za svih svojih 729 radnika, od kojih je veći broj do sada bio na prinudnom čekanju. Posla ima za čitavu godinu, a osmjehuje se sreća i za narednu. Potpisani su čvrsti poslovni ugovori sa starim i nekim novim ino-partnerima koji obećavaju saradnju na duge staze. Ovdje se nada ju da je najgore prošlo i da dolaze bolji dani uz obećanje – da će Gračanica ponovo zasijati "Fortunom".

7.5.1999.

Sead Čaušević, novi predsjednik SDP opštine Gračanica

...nakon svog izbora, rekao je sljedeće: "Promjena je personalna (dosadašnji predsjednik ove stranke Reuf Sokolović odlazi na novu dužnost u kantonalnim organima SDP n.u.), a ciljevi i zadaci ostaju nam isti: konstituisanje vijeća mjesnih zajednica na čitavom terenu opštine, kadrovsko jačanje i omasovljenje stranke i – pobijeda na novembarskim lokalnim izborima".

8.5.1999.

Skupština Tuzlanskog kantona prihvatila ostavku predsjednika Vlade Hazima Vikala

Sve je počelo 14. decembra, 1998. godine kada je Izet Hadžić, potpredsjednik Izvršnog odbora SDA i bivši guverner TPK sa govornice Kantonalne skupštine optužio premijera Vikala i nekoliko njegovih ministara (koje je zadržao iz svoje prethodne Vlade) za korupciju, a Vladu Kantona okvalifikovao kao stjecište mafije. Potom su uslijedile međusobne optužbe i sum-

njenja političkih klanova, sijaset kontrola i inspekcija "poslovanja" Vlade, najzad krivične prijave, između ostalih, i protiv premijera, "iskorutio" se "slučaj Vikalo", čijem raspetljavanju se nije vidio kraj. Tačku na "i" stavio je Visoki predstavnik OHR u BiH Karlos Vestendorp, koji je svojim dekretom smijenio kantonalnog ministra unutrašnjih poslova Ferida Hodžića pod optužbom da je ometao istragu u "slučaju Vikalo". Za neke moćne ljude u Sarajevu i Tuzli to je bio signal da je i za njih pripremljen "svilen gajtan" ukoliko i dalje budu opstruirali raspetljavanje tog slučaja. Stoga je brže bolje iz Sarajeva otpremljen "katul-ferman" za Vikala i njegova četiri ministra". Vikalo je podnio ostavku iako je samo prije nekoliko dana izjavljivao po novinama da mu to nije ni na kraj pameti. Sve ostalo je samo forma ili politička igra. Novi predsjednik Vlade Tuzlanskog kantona je Bajazit Jašarević, dosadašnji direktor Termoelektrane Tuzla. Da li je time zapečaćena sudbina najuspješnijeg političara kojeg je Gračanica ikada imala? Šta je stvarna pozadina ovog slučaja, kome je trebao ovakav epilog... Na neka od ovih pitanja i dilema odgovorit će javni tužilac i sud, o nekima će se još dugo špekulirati. Kao i uvijek – najbolje će presuditi vrijeme.

8.5.1999.

Besim Duraković, novi ministar trgovine u rekonstruisanoj Vladi Tuzlanskog kantona

Uz resor finansija na čijem čelu ostaje i dalje Muhibija Delić, to je drugo ministarsko mjesto koje je "osvojila" Gračanica na kadrovskoj križaljki kantona – a prvo poslije odlaska Vikala.